

Andreaskerk, 6 mei 2018

In onze kerk is iedereen welkom. Of je nu rijk bent of arm, een mooi huis hebt of dakloos bent, van hier bent of van ver weg. Je bent welkom en we doen ons best iedereen het gevoel te geven dat hij of zij er bij hoort. Zelfs als je helemaal niet weet of je wel gelooft, of wat anders gelooft, hoor je er net zo goed bij. De kerk is geen zuivere kerk, maar een kerk waarin plaats is voor allen. Ook voor wie er maar een beetje bij hangen, niet zo hun best doen, misschien helemaal niet geloven.

Voor de joden in Jezus' tijd waren sommige dieren, plaatsen, huizen, mensen onrein. Het zal Petrus moeite hebben gekost het huis van Cornelius binnen te gaan, een heidense Romein, een officier van het leger. Het liefst wil hij er ver weg van blijven, het op afstand houden, het buiten houden. Het laten voor wat het is. Het aan zichzelf overlaten. Aan zijn lot overlaten.

Jezus zegt: niets is onrein wat door God is gewild en geschapen. Dat herkennen en begrijpen we. Waarom zou een varken onrein zijn en een koe niet? En ook de Romeinse heiden is een mens, net als de vrome jood.

Wat zou voor ons onrein kunnen zijn? Misschien is de manier waarop we met onze varkens en koeien en kippen omgaan onrein? Misschien is het onrein als we het plastic in de zee dumpen? Als we het luchtruim vol schieten met satellieten om te kunnen appen? De rommel die mensen achteloos op straat gooien? Als we de auto nemen in plaats van de fiets om gauw even boodschappen te doen? Ja misschien zijn de auto en het vliegtuig onrein net als vroeger het varken?

Jezus zegt ook: dat we wat onrein heet niet moeten laten voor wat het is maar er op af moeten gaan, het moeten omarmen, het tot het onze maken. Het evangelie van vandaag telt negen regels. In die negen regels noemt Johannes negen keer het woordje liefde. Is dat niet een beetje veel? Wil Johannes ons de liefde inpeperen? Maar liefde kun je niet inpeperen. Johannes kan niet over de liefde zwijgen, zo vol is hij van de liefde die geen maat kent en geen onderscheid maakt. Geen rein en onrein.

Van je eigen mensen houden is niet zo moeilijk. Van goede mensen houden ook niet. Van daklozen en zwervers en verslaafden houden is al wat ingewikkelder. Maar van de kapitein te houden die op zijn schip het plastic of de afgewerkte olie in zee loost, of van iemand te houden als je ziet dat hij zijn afval op straat gooit dat jij zo meteen gaat oprapen om het in een vuilnisbak te deponeren, daarover gaan Jezus en Johannes. Zo iemand niet op afstand houden, hem niet laten maar hem te omarmen en van hem te houden, alleen zo kan ik de ander rein maken, en de ander mij, en wij elkaar. Die liefde is in ons, sterk en onverwoestbaar en mateloos en zonder onderscheid. Daarom spreekt Johannes er in elke regel over, negen keer. Om de wereld te redden en rein te maken. Want niets is onrein. Amen.